

xii. cofinorum; Ignorant autem quid sit
 in dexteram et sinistram uel propter inno-
 centiam et simplicitatē. ut uolentem monstret
 aetatem. et relinquat intellectui quantus
 sit numerus asiaticus alterius. Cum tantus sit
 paruulorū. uel cetera quia magna erat urbs.
 et in domo magna nō solū uasa sunt aurea et
 argentea sed et lignea et fictilia. Irac mea
 plurima multitudo que ignorabat antea pe-
 nitentiam. quid est inter bonū et malū. in-
 ter dextrum et sinistrum. Sed et uimenta
 multa. Multus est enim immineue nume-
 rus uimentorū et rationabiliū hominū. qui
 comparantur uimentis insipientibus et
 ad simulantur eis. **EXPLICIT EXPLA-
 NATIO IN IONAM PROPHET. INCIPIT
 PROLOGUS IN ABDIAM PROPHETIAM.**

DUM ESSEM PARUULUS. UT PARUULUS
 loquebar. ut paruulus sapiebam. ut
 paruulus cogitabam. Postquam factus sū
 uir quae paruuli erant deposui. Si aposto-
 lus profecit et cotidie praesentiorum
 obliuiscens in priora se extendit. ac secun-
 dum praecipitum dñi saluatoris stibānte-
 nens post tergum non respicit. Quanto
 magis ego qui necdum ad aetatem pfecti
 uiri. et in mensurā xp̄i ueni. mereri de-
 beo ueniam. quod in adulescentia mea
 prouocatus ardore et studio scriptura-
 rū allegorie inter praesentatus sū ab diam
 prophetam. cuius historiam nesciebam.

Ardebat animum cognitionem mysticā.
 et quia legerā omnia possibilis credentab.
 Ignorabam diuersa eē charismata. Lite-
 rularū saeculi noueram. et ob id putabā me
 librum legere posse signatū. Stultus ego
 XXIIII. remores habentes in manib. fialis
 et citharas. et quattuor animalia plena
 oculis consurgunt de throno suo imperi-
 tiam confitentur. gloria magno canunt.
 et uirgae de radice iesse. et putabā posse
 me quod credebam. cuius in manu nō fiebat
 sermodi. nec dicere poterā mandatis uis
 intellexi. Neq. illius de euangelio beattu-
 dini recordabar. Beati mundo corde qui
 a ipsi dñi uidebunt. necdum de altari
 carbo sublati labia mea purgauerat.
 necdum error uisceris ignorantiae igne
 sp̄s r̄i fuerat circumcisus. Et audacter
 loquebar ad dñm. ecce ego mitte me.
 Sperabam in sermone iacere quos scrip-
 serā et ingemoli primā temeritatē
 nibus uouerā. Cum subito de talia affir-
 tur exemplaria quodam iuuenē. tot an-
 nis quot et ego. quondam scriberam lau-
 dante opusculum meum. Fateor mira-
 tus sū. quod quāuis aliquis male scrip-
 serit inuenit lectorē similem sui. Ille qua
 simisticor intellectus ferebat ad caelum.
 ego dimisso capite confiteri meū pudorē
 prohibebat. Quid igitur condemnatus